

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek - a dr. Király László ügyvéd (Király Ügyvédi Iroda) által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen különleges bevetési pótlék megfizetése iránt a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróságnál 1.M.8/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.20.602/2012/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Kúria a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.20.602/2012/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az alperesi rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Bevetési Szolgálat Bevetési Osztály Bevetési Alosztályánál hivatásos szolgálati viszonyban teljesített szolgálatot, szolgálatparancsnok beosztásban.

A felperes a szolgálati panasza elutasítását követően előterjesztett keresetében 2008. augusztus 1-től 2009. június 30. napjáig különleges bevetési pótlék és ezen összeg kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság 1.M.8/2012/4. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére az I. rendű felperes részére 425.150,- Ft-ot és ezen összegnek 2009. január 15-től kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát.

A munkaügyi bíróság az ítéletének indokolásában a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 342. § (1) bekezdés c) pontja, továbbá a Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996.(VIII.31.) Kormányrendelet (Korm. rendelet) 50. § (1) és (2) bekezdése és a 20/1997.(III.19.) BM rendelet (R.) 2. számú mellékletének I/1/c. pontja alapján megállapította, hogy a megyei rendőr-főkapitányságok tekintetében a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődik a különleges bevetési pótlékre jogosultság, ezért a perben nem lehetett vizsgálni, hogy az alperes bevetési

alosztályán ténylegesen szolgálatot teljesítő felperes a beosztása, munkaköri leírása, a rendészeti igazgatóság ügyrendje és a bevetési alosztály feladatai alapján ténylegesen milyen tevékenységet látott el. A felperes ténylegesen a megyei rendőr-főkapitányság bevetési alosztályán teljesített szolgálatot, ezért az R-ben foglaltakra tekintettel a bevetési pótléokra jogosult.

Az alperes fellebbezése alapján eljárta Zalaegerszegi Törvényszék a 4.Mf.20.602/2012/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében a különleges bevetési pótlék a különösen veszélyes feladatok ellentételezésre, a folyamatos, intenzív felkészülés ösztönzésére szolgál, az ilyen jellegű tevékenységet közvetlenül ellátó állomány részére, ezért a pótlékra való jogosultság feltételeként bizonyítani kell, hogy az ellátandó feladatok meghaladják az általános rendőri feladatok veszélyességét.

Álláspontja szerint a következetes ítélkezési gyakorlattal összhangban a jogosultság megítélésénél a felperes által ténylegesen végzett tevékenységnek van jelentősége, amelynek alapján a különleges bevetési pótlékra járőri feladatai alapján nem jogosult.

Az alperes érvelése szerint a Hszt. 254. § (2) és (3) bekezdése, a Kormányrendelet 28. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, továbbá az R. 2. számú mellékletének szabályai csak együttesen és összességükben értelmezhetőek. Az R-ben foglaltak kizárólag a törvény és a Kormányrendelet rendelkezéseibe foglalt feltételek teljesülése esetén vizsgálhatóak és a hivatásos állomány tagja a különleges bevetési pótlékra kizárólag valamennyi feltétel együttes teljesülése esetén jogosult. Érvelése szerint az ettől eltérő álláspont a hivatásos állomány azonos feladatot ellátó tagjai között diszkriminációt eredményez és egyben sérti az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét is.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a Hszt. 254. § (2) bekezdésében szabályozott illetménypótlékok tekintetében, így - az illetményalap 100-150 %-ában meghatározott - különleges bevetési pótlékot illetően a Hszt. 342. § (2) bekezdésének e)

pontjában a fegyveres szervet irányító miniszter kapott felhatalmazást, hogy a törvény alapján rendeletben részletesen szabályozza az illetménypótléokra jogosultak körét. Az irányadó Korm. rendelet 50. § (2) bekezdése szerint is a különleges bevetési pótlékra jogosultak körére vonatkozó részletes szabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

Az R. 49. § (1) bekezdése szerint a különleges bevetési pótlékra vonatkozó szabályokat a rendelet 2. számú melléklete határozza meg. Ezen mellékletnek az adott perben irányadó 2009. július 1-jéig hatályos I/1/c. pontja értelmében pedig a rendőrségen ilyen pótlékra jogosultak „100 %-os mértékben” - többek között - a „megyei rendőr-főkapitányságok bevetési alosztályai”. Ezért a különleges bevetési pótlékra a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szerv hivatásos állományának az a tagja jogosult, aki a tevékenységét az R. 2. számú mellékletének I. pontjában felsorolt szolgálati helyen fejti ki, kivéve azokat a munkaköröket, illetve beosztásokat, amelyeket az R. 2. számú melléklete külön nevesít.

Abból a tényből, hogy a jogalkotó az R. 2. számú mellékletét módosító 24/2009.(VI.22.) IRM rendeletben 2009. július 1-jétől kezdődően szükségesnek találta a rendelet 2. számú mellékletének módosítását és akként történő kiegészítését, hogy abban csak a különleges bevetési pótlékra jogosító tevékenységet közvetlenül ellátó személyek részesülhetnek, az a következtetés vonható le, hogy a jogszabály korábbi szövege alapján a megyei rendőr-főkapitányságok bevetési egységeinél szolgálatot teljesítőket a pótlékra való jogosultság minden korlátozás nélkül megillette. Minthogy az adott ügyben alkalmazandó jogszabály szerint a megyei rendőr-főkapitányságok tekintetében egymagában a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődött a különleges bevetési pótlékra való jogosultság, a perben nem volt vizsgálható, hogy a megyei rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Bevetési Szolgálat Bevetési Osztály Bevetési Alosztályánál szolgálatot teljesítő felperes a beosztása, munkaköri leírása, a rendészeti igazgatóság ügyrendje és a bevetési alosztály feladatai alapján ténylegesen milyen feladatot látott el.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvének megsértésére, mert a munka díjazásának meghatározása során nem jelent indokolatlan megkülönböztetést, ha egyébként az azonos jellegű munkavégzés esetén a nem azonos szervezeti egységhez tartozó személyek a jogszabály rendelkezése alapján eltérő díjazásban részesülnek.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes felperesnek a felülvizsgálati eljárásban bizonyított költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a határozathozatalt a Kúria mellőzte.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel [Itv. 5. § (1) bekezdés c) pont], a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. június 5.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírószági tisztviselő